

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1905/2019
18.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Ана Дринчић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова ПУ Нови Сад, коју заступа Државно правобранилаштво Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.787/19 од 04.03.2019. године, у седници већа одржаној 18.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.787/19 од 04.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр.787/19 од 04.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2728/17 од 27.11.2018.године, одбијен је приговор стварне и месне ненадлежности тога суда и захтев тужиље за исплату мање обрачунате плате по основу сменског рада у периоду од 01.11.2014.године до 30.11.2017.године на име главног дуга и затезне камате обрачунате до 03.10.2018.године у укупном износу од 332.424,02 динара и затезне камате на износ главног дуга од 262.855,32 динара почев од 04.10.2018.године па до коначне исплате. Одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 787/19 од 04.03.2019.године одбио жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П1 2728/17 од 27.11.2018.године у делу којим је одбијен тужбени захтев и одлучено о трошковима парничног поступка у односу на тужиљу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. став 1. ЗПП.

У одговору на ревизију, тужена предлаже да се ревизија одбаци, трошкове је опредељено тражила.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени, имајући у виду да није одступљено од судске праксе Врховног касационог суда у примени члана 174а Закона о полицији. У побијаним одлукама је изражен правни став судова, да је тужили у спорном периоду сменски рад вреднован кроз додатни кефицијент увећањем истог за 0,145, па како је сменски рад вреднован кроз утврђену основну зараду, захтев тужиле је одбијен, а што је у складу са праксом Врховног касационог суда по овом питању, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа дозвољеност ревизије цени се под истим условима као и у имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање. Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 29.12.2017.године, тужила захтева исплату разлике плате на име сменског рада, у износу од 262.855,32 динара.

Како се у конкретном случају ради о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора од 262.855,32 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је одлучено као у изреци под три.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**